

en Pligt for Kvægavlerforeninger og Landboforeninger, der holder Dyrskuer, at vaage over, at Folk ikke faar Lov til at fremstille Dyr, der lider af smitsom Kastning.

I § 13 findes Bestemmelserne angaaende Trikiner hos Svinene. Jeg finder det paakrævet, at vi faar disse Bestemmelser optaget i Loven, uden at jeg dog skal komme nærmere ind paa dem.

Jeg skal ikke fordybe mig ret længe i Enkelthederne. I § 18, der omhandler Bøder for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser, er Bøderne forhøjede ikke saa lidt. Der foreslaas nu Bøder fra 20 til 500 Kr. for forsaauidt der, som det hedder, „ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf“. I adskillige Tilfælde er der sat en Minimumsbøde af 100 Kr. Denne Bestemmelse kommer bl. a. til Anvendelse overfor dem, der har foraarsaget Spredning af forskellige ondartede smitsomme Sygdomme, deriblandt ogsaa smitsom Kastning hos Kvæget. Atter her bliver der altsaa taget særligt Hensyn til denne smitsomme Sygdom.

I § 20 omhandles de forskellige Takster for Dyr læger, som behandler Sygdomme, der er under offentligt Tilsyn. Disse Takster er naturligvis satte ret klækkeligt op, hvad jeg ikke har Spor af Indvending at gøre imod. Det er jo ret naturligt, at man ikke kan blive staaende ved de gamle Takster, og jeg har heller ikke Indtrykket af, at de her foreslaaede er for glubske, saa dem er der sikkert ikke noget at sige til.

Derimod tror jeg, at der kunde være nogen Grund til at medtage en Sygdom i Fortegnelsen over de ondartede smitsomme Sygdomme i § 2. Der er maaske flere, der burde optages, men jeg er ikke saa sagkyndig paa dette Omraade, at jeg tør udtale mig med Sikkerhed derom. Den Sygdom, som jeg mener burde opføres blandt de ondartede smitsomme Sygdomme, og som ikke en Gang er nævnt blandt de mindre Sygdomme, er smitsom Svælgslamhed hos Kvæget, en Sygdom, der ikke er saa almindelig kendt, fordi den — heldigvis, maa jeg sige — ikke er optraadt saa forfærdelig mange Steder, men de Steder, hvor den er optraadt, er den optraadt paa en saa ondartet Maade, at de, der har haft Lejlighed til at se den paa nært Hold, sikkert har Respekt for den. Det træffer sig saaledes, at den er optraadt ikke mindre end to Steder i min Hjemegn. Det ene Sted — det ligger vel en tre Mil fra mit Hjem, jeg tror nok, det var i Snedsted, det var i hvert Fald hos

en Husmand et Sted i Thy — angreb den alle Kreaturerne; de døde alle, ligesom ogsaa en Hest døde. Maaske dette kunde tyde paa, at denne Sygdom, hvad der ogsaa er udtalt Formodning om fra veterinærkyndig Side, staaer noget i Forbindelse med Hestens Rygmarvstufus. Jeg ved ikke, om dette er rigtigt, men jeg har hørt, at man havde en Antagelse i den Retning. Det andet Sted, hvor Sygdommen optraadte, var i min Naboby hos en mindre Gaardmand. Der blev pludselig alle Køer syge; i Løbet af ganske kort Tid var de 5 døde, den sjette var meget alvorlig syg, men den blev dog reddet. Naar Sygdommen ikke i dette Tilfælde fik en større Udbredelse, skyldes det sikkert, at vi var saa heldige der paa Pladsen at have en ung, dygtig og energisk Dyr læge, Jensen, Hvidbjerg St., som straks var nogenlunde klar over Sygdommens Beskaffenhed og Ondartetthed og iværksatte alle fornødne Forsigtighedsregler, for at den ikke skulde udbrede sig videre. Det lykkedes ogsaa at begrænse den. Ved Obduktionen af de døde Dyr blev det konstateret, at de havde lidt af smitsom Svælgslamhed. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om det ikke kunde være rimeligt at medtage denne Sygdom blandt de mere ondartede smitsomme Sygdomme. Jeg er ganske vist klar over, at der i § 2, 2det Stykke, indeholdes en Bestemmelse om, at Ministeren kan bestemme, at ogsaa andre end de i Paragraffen nævnte Sygdomme, som antager en ondartet Karakter, fremtidig skal henregnes til de ondartede smitsomme Sygdomme; men hvis denne Sygdom i en nær Fremtid optræder igen og maaske i en stor Besætning, og hvis vedkommende Dyr læge saa ikke er saa vagtsom som Dyr lægen i det Tilfælde, jeg har nævnt, kunde det dog hænde, at Sygdommen fik Lov til at brede sig for stærkt, inden en saadan Bestemmelse blev gennemført af Ministeren. Jeg vilde derfor mene, at det var klogt at medtage denne Sygdom, og henstiller derfor, at man benytter Lejligheden her til at medtage den.

Ellers har jeg ikke opdaget noget, som jeg kunde ønske ændret — maaske kan der være andre Punkter, hvor andre ærede Medlemmer kunde pege paa Ændringer. I det hele og store kan jeg slutte mig til Lovforslaget og anbefale det til en meget velvillig og hurtig Behandling. Hvad jeg straks har lagt Mærke til ved dette Lovforslag, er dette, at uagtet det kun indeholder 23 Paragraffer og derfor efter Pa-